

การพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์จากนิทานตามรูปแบบพหุปัญญา เพื่อพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญาและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกะแตะแจะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

DEVELOPMENT OF LEARNING PACKAGE BASED ON MULTIPLE INTELLIGENCE THEORY BY USING FABLES AS INSTRUCTIONL MEDIAS TO ENHANCE ETHICS AND MORALS OF COEXISTENCE FOR PRE-SCHOOL STUDENTS IN CHILD DEVELOPMENT CENTER IN SURATTHANI

อรอนงค์ หมิกพิมล^{1*}, กฤตกาฬ ชาร์ลีย์ ทปฎุมา² และอัญชลี แสงอาวุธ³

Onanong Mikpimon^{1*}, Krittagan Charlie Dhoppupa² and Ajanchalee Sangarwut³

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท, สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

¹ M.Ed. (Curriculum and Instruction), Graduate Student, Faculty of Educational, Suratthani Rajabhat University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

² Asst. Prof. Dr. (Curriculum and Instruction) Assistant Professor, Department of Educational, Faculty of Educational, Suratthani Rajabhat University

³ ดร., สาขาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

³ Dr. (Curriculum and Instruction) Assistant Professor, Department of Educational, Faculty of Educational, Suratthani Rajabhat University

*Corresponding author, E-mail: onanong1462522@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์จากนิทานตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อพัฒนาพหุปัญญาและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) 80/80 และมีประสิทธิผล (E.I) 0.50 ตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางพหุปัญญาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์จากนิทานตามรูปแบบพหุปัญญา 3) เพื่อเปรียบเทียบคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์จากนิทานตามรูปแบบพหุปัญญา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายหญิงที่มีอายุ 3 - 4 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกะแตะแจะ จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดประสบการณ์ แบบประเมินความสามารถทางพหุปัญญา จำนวน 40 ข้อ แบบวัดคุณธรรมจริยธรรมแบบปรนัย จำนวน 24 ข้อ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมุติฐานโดยใช้ค่าที (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์จากนิทานตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อพัฒนาความสามารถพหุปัญญาและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัยมีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 88.85/87.29 และมีประสิทธิผล (E.I) เท่ากับ 72.65 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางพหุปัญญาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์จากนิทานตามรูปแบบพหุปัญญา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์จากนิทานตามรูปแบบพหุปัญญา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์, รูปแบบพหุปัญญา, ใช้นิทานเป็นสื่อ, ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม

Abstract

The purpose of this research 1) develop a set of activities for organizing experiences based on the multi-intelligence model for learning by using stories as a medium to promote the morality, ethics and coexistence of preschool children to be effective (E_1/E_2) 80/80 And effective (E.I) 0.50 According to specified criteria 2) compare Multi-intellectual ability of preschool children before and after using set of activities to organize experiences based on multiple intelligence forms for learning by using stories as a medium 3) compare Morality, ethics and co-existence of young children before and after use a set of activities to organize experiences based on multiple intelligence forms for learning by using stories as a medium Sample is study for male and female aged 3-4 years who are currently studying in Kindergarten Year 1, Term 2, Academic Year 2019 Ban Kara Jae Child Development Center 20 people the research instruments were composed of Experience plan 40 items of Intellectual Capacity Assessment 24 questions on moral and ethics testing. The statistics used were mean, standard deviation, And test the hypothesis using t-test dependent

The results of the research showed that 1) The efficiency of a set of activities to organize experiences based on multiple intelligence forms for learning by using stories as a medium to promote the morality, ethics and coexistence of preschool children Effective E_1/E_2 as 88.85/87.29 And effective (E.I) as 72.65 2) compare Multi-intellectual ability of preschool children before and after using set of activities to organize experiences based on multiple intelligence forms for learning by using stories as a medium Differences were statistically significant at the .01 level. 3) Comparison results Moral, ethics, coexistence of preschool children before and after using the activity management package based on multiple intelligence for learning by using stories as a medium Differences were statistically significant at the .01 level.

Keywords: Experience activity set, multi-intelligence model, use storytelling as a medium, promote morality and ethics

บทนำ

ปัจจุบันวงการการศึกษาของไทย ดังปรากฏในพ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 6 ซึ่งได้กำหนดให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม ด้วยการทอดทอดความรู้ การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากสภาพแวดล้อม เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2542: 3) นโยบายดังกล่าวยังระบุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2560 - 2579) เป้าหมายยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา ในทศวรรษที่ 2 (พ.ศ. 2552 - 2561) แผนยุทธศาสตร์ชาติด้านเด็กปฐมวัย (พ.ศ. 2560 - 2564) นำไปสู่การกำหนดทักษะสำคัญสำหรับเด็กในศตวรรษที่ 21 ที่มีความสำคัญต่อการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีความสอดคล้องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน มีจุดมุ่งหมายพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ศักยภาพของคนด้านจิตใจให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพเพียบพร้อมคุณธรรม มีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์สุจริต มีค่านิยมที่ดีงาม และจิตสำนึกความเป็นไทย และรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาทักษะสมอง และทักษะทางสังคมที่เหมาะสม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2560: 1)

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 สำหรับเด็กอายุ 3 - 6 ปี เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาเด็กจะได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ตามวัยและความสามารถของแต่ละคน มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์จำนวน 12 ประการ พัฒนาด้านร่างกาย ร่างกายเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน ด้านอารมณ์ จิตใจ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว มีคุณธรรมจริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม พัฒนาการด้านสังคม มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข พัฒนาการด้านสติปัญญา ใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับวัย มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2560 : 26-27)

นอกจากนี้สังคมไทยในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วส่งผลในทุกด้านวิถีชีวิตของมนุษย์ให้มีความสะดวกสบายขึ้น ทำให้เกิดช่องว่างความเจริญก้าวหน้าทางด้านวัตถุและความเจริญด้านจิตใจมีอิทธิพลสูงซึ่งประกอบกับความอ่อนแอของวัฒนธรรมไทยไม่สามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กในการเปลี่ยนแปลงจึงก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมายตามมาส่งผลให้เด็กและเยาวชนไทย มีพฤติกรรมและค่านิยมที่ไม่เหมาะสม เช่น ปัญหาเด็กติดยาเสพติด ปัญหาเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่มาจากมีพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงในครอบครัว สังคม การติดการพนัน ปัญหาเกี่ยวกับความฟุ่มเฟือย ไม่ประหยัด ซึ่งบ่งบอกถึงความเสื่อม

ทางด้านคุณธรรมจริยธรรมของคนในสังคมซึ่งมีความเกี่ยวข้องไปถึงเด็กด้วย (มัณฑนา คังชะเกษม. 2550 : 2-3) ช่วงอายุแรกเกิดถึงหกปี เป็นช่วงที่สำคัญที่สุด มีคำกล่าวว่าเป็นช่วงวัยทองของชีวิต เพราะเป็นช่วงที่พัฒนาการทุกด้านเป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการพัฒนาความพร้อมด้านสังคมนิสัยที่จะส่งผลต่อบุคลิกภาพในอนาคต การพัฒนาความพร้อมด้านสังคมนิสัยเป็นการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับเด็กเพื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี มีเหตุผล มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักแก้ปัญหาเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว การปลูกฝังจิตสำนึกในเรื่องวินัยในเด็กปฐมวัย มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อส่วนร่วม ปฏิบัติตามมารยาทของสังคม ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. 2560 : 1)

ระดับปฐมวัย มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวางรากฐานของพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในปัจจุบันการพัฒนาเด็กปฐมวัยโดยภาพรวม เด็กปฐมวัยมีแนวโน้มพัฒนาการล่าช้าในด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม ปัจจัยสภาพแวดล้อมและการเลี้ยงดูที่เหมาะสมสามารถปรับเปลี่ยนลักษณะการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของสมองมนุษย์ได้ การพัฒนาเด็กปฐมวัยเป็นช่วงเวลาที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาสมองอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับขั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เด็กพัฒนาทุกด้านอย่างองค์รวม และเจริญเติบโตอย่างเต็มศักยภาพนั้นต้องจัดกิจกรรม ให้เด็กเกิดพัฒนาการแต่ละด้านไปพร้อม ๆ กัน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมเด็กปฐมวัยเป็นแนวทางของสังคมในการเตรียมความพร้อมให้เด็กปฐมวัยอย่างเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับการพัฒนาเด็กอย่างเป็นองค์รวมทั้งการพัฒนา ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา และในทางสังคมของเด็กอันจะนำไปสู่การสร้างวินัยและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สำคัญในการสร้างคุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ดีงาม เป็นการพัฒนามนุษย์ที่ยั่งยืนและป้องกันปัญหาสังคมในระยะยาว (ดวงใจ ศิริรส. 2562: 1 - 2)

การศึกษาของไทยเปลี่ยนแปลงทั้งกระบวน ตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา มาตรฐานสถานศึกษาพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ เป็นมาตรฐานใหม่ ต้องเริ่มฝึกเด็กตั้งแต่อนุบาล ทั้งทักษะการเรียนรู้เป็นการเรียนการสอนผ่าน Learning by doing เรียนด้วยการปฏิบัติด้วยตนเองที่เน้น Child center คือเน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง “สำหรับเด็กปฐมวัยต้องเตรียมพร้อมทุกอย่าง ทั้งอารมณ์ ความรู้ สังคม และร่างกาย ดังนั้นพื้นฐานของเด็กปฐมวัยเป็นการเตรียมความพร้อมทุกเรื่องของพหุปัญญา เป็นเรื่องที่สำคัญและเป็นหน้าที่ทองที่เราจะต้องสร้างเยาวชนให้เติบโต ไปข้างหน้าดังเป้าหมายของชาติ ครูต้องสอนความรู้พื้นฐาน ที่เขาจะต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเรียนรู้ด้วยตัวเขาเอง ต้องต่อยอดได้ แล้วต้องอยากเรียนรู้ด้วยเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องมีการจัดการเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับพัฒนาการของสมองแต่ละช่วงวัย เป็นการนำองค์ความรู้เรื่องสมองมาใช้เป็นฐานในการออกแบบการเรียนรู้ สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถความถนัดของผู้เรียน เน้นการบูรณาการความรู้และทักษะควบคู่ไปพร้อม ๆ กัน กับคุณธรรม จริยธรรมครูสามารถนำวิธีการสอนและแหล่งการเรียนรู้และสื่อที่หลากหลายมาใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะต่าง ๆ ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาพหุปัญญา” (ศิวกรณ์ ไควศวนนท์. 2562: 10)

วิธีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมในการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย ซึ่งประกอบด้วย 6 ประการคือ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี ด้านความมีน้ำใจ เพื่อกระตุ้นให้เด็กปฐมวัยใช้ความสามารถของตนได้อย่างเต็มที่ การเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการนำเสนอในรูปแบบที่สอดคล้องกับรูปแบบการคิดของเด็กปฐมวัย เช่น หนังสือนิทาน มีภาพประกอบเพื่อให้

เด็กปฐมวัยสามารถเห็น มีสิ่งของจริง มีโมเดลของวัตถุ เพื่อให้เด็กปฐมวัยสามารถสัมผัสหรือวีดิทัศน์ เพื่อให้เด็กปฐมวัยสามารถฟังหรือมีกิจกรรมที่ได้เคลื่อนที่โดยอิสระเพื่อให้เด็กปฐมวัยสามารถเคลื่อนไหว (สุรางค์ โคว์ตระกูล, 2556) การเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตรงกับรูปแบบการคิด และคุณธรรมจริยธรรมในการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย

พหุปัญญาเป็นคุณลักษณะปัญญาหรือความสามารถทางสมองของบุคคลสามารถแบ่งเป็นด้านๆ ได้หลายด้านแต่ละด้านมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันโดยเมื่อด้านใดได้พัฒนาจะมีผลให้ด้านอื่นพัฒนาขึ้นตามได้ คนทุกคนเกิดมาพร้อมด้วยปัญญาทั้ง 8 ด้าน ซึ่งสามารถปรับปรุงและพัฒนาเพิ่มพูนได้จากการศึกษาโครงสร้างปัญญาของเรา ซึ่งจะเห็นได้ว่าเรามีจุดเด่นปัญญาหลายกลุ่มและมีจุดด้อยในปัญญาหลายกลุ่ม สามารถเปลี่ยนแปลงได้ หากได้รับการส่งเสริมที่เหมาะสม

การนำทฤษฎีพหุปัญญาจัดกระบวนการเรียนการสอน ศาสตราจารย์โฮวาร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) นักจิตวิทยา มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ได้เสนอแนวคิดที่ว่า ในปัจจุบันมีปัญญาอยู่อย่างน้อย 8 ด้าน ดังนี้ปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence) ปัญญาด้านตรรกศาสตร์และคณิตศาสตร์ (Logical-Mathematical Intelligence) ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Visual-Spatial Intelligence) ปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (Bodily Kinesthetic Intelligence) ปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligence) 6. ปัญญาด้านมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal Intelligence) ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) ปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (Naturalist Intelligence) การ์ดเนอร์ ได้สรุป หลักการของทฤษฎีพหุปัญญาไว้ว่า ปัญญาไม่ใช่สิ่งที่คงที่ มนุษย์สามารถพัฒนาปัญญาได้และสติปัญญาไม่ได้มีเพียงด้านเดียว มีหลักหลายวิธีที่จะสามารถทำให้คนเก่งหรือคนฉลาดได้ โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาปัญญาทั้ง 8 ด้าน (ทีศนา แชมมณี และคณะ 2560 : 85-88)

การพัฒนาศักยภาพความสามารถของผู้เรียนให้เป็นผู้รอบรู้ มีความสามารถในหลายๆด้านตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญาของโฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ มุ่งส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ ACACA จากผลการศึกษาของ เยาวพา เดชะคุปต์ (2551 : 118-120) พบว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้เด็กปฐมวัยลงมือปฏิบัติ ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยทำงาน เป็นกลุ่ม ให้เด็กปฐมวัย มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ เด็กปฐมวัยได้แสวงหาความรู้ ได้คิด ได้ปฏิบัติได้สรุป หรือได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง และนำไปใช้ เพื่อต่อยอดการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน โดยสนับสนุนให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง ประกอบด้วยหลักการ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นผู้เรียนลงมือปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีชีวิตชีวา (A = Active Learning) ขั้นผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มร่วมกับผู้อื่น (C = Cooperative Learning) ขั้นผู้เรียนวิเคราะห์ ประสพการณ์การเรียนรู้ (A = Analysis) ขั้นผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วย ตนเอง (C = Constructivism) ขั้นผู้เรียนนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีความหมาย (A = Application) การจัดประสพการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ดังกล่าวนี้สามารถมาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้เด็กเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพความสามารถของเด็กพร้อมกับการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถของเด็กปฐมวัย และสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย เพื่อการพัฒนาพหุปัญญาคือ ปัญญาที่หลากหลาย โดยครูมีบทบาทที่สำคัญในการจัดกิจกรรมที่เน้นพหุปัญญาพร้อมทั้งการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัยโดยจัดให้สอดคล้องกับวัยและวุฒิภาวะของเด็ก เพื่อที่จะทำให้เด็กได้มีโอกาสสะท้อนคิด มีจินตนาการ เรียนรู้ด้านภาษา การดำรงอยู่ของชีวิต รักธรรมชาติ และเข้าใจบุคคลอื่น การประพฤติปฏิบัติที่ดีเหมาะสมต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและสังคม

อาทิเช่น การเล่นตามมุม การเล่นกลางแจ้ง การกระทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ และการเล่านิทาน เป็นต้น ศาสตราจารย์ ดร.เกสรี ลัดเลีย ได้พัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาตามความถนัดและศักยภาพของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือนิทานในการพัฒนาเด็กปฐมวัยโดยมุ่งเน้นการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กตั้งแต่วัยแรกเกิดด้วยความเข้าใจของทุกคนเพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์โดยการใช้หนังสือนิทานเพื่อพัฒนาศักยภาพเด็กปฐมวัย (เกสรี ลัดเลีย, 2562: 1 - 2)

สรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมจากนิทานโดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญาและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับเด็กนั้น ครูควรเลือกนิทานที่มีเนื้อหาที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมเพื่อที่让孩子เรียนรู้และพัฒนาพหุปัญญาไปพร้อมกันนอกจากนี้เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมหรือดำเนินกิจกรรม มีการลงมือทำด้วยตนเองให้มากที่สุด ครูเป็นผู้เตรียมเนื้อหา ประสบการณ์ต่าง ๆ และเป็นผู้สนับสนุนกระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ วิธีการสอนเด็กปฐมวัยโดยใช้นิทาน จะทำให้กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมหลังจากการฟังนิทานจบ เช่น ร่วมกันตอบคำถาม และแสดงบทบาทสมมติ วาดภาพระบายสีตามจินตนาการ เป็นต้น ซึ่งนิทานมีสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความจริง และแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง ซึ่งครูจะต้องสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของเด็กในขณะที่ฟังนิทานและร่วมทำกิจกรรมหลังจากการฟังนิทานจบแล้ว

จากข้อมูลข้างต้นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกะแตแจะ ต้องการจัดประสบการณ์ให้เด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนาการอย่างครบถ้วน สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถของเด็กปฐมวัยควรเป็นการพัฒนาพหุปัญญาคือปัญญาที่หลากหลายจากนิทานตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา และสอดคล้องคุณธรรมจริยธรรมในการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนาการสูงขึ้น

เนื่องจากการใช้นิทานสามารถพัฒนา ทักษะการคิดจินตนาการ ทักษะทางด้านภาษา การเข้าใจตนเองและเข้าใจผู้อื่น และยังส่งเสริมพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพหุปัญญาด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญในการส่งเสริมความสามารถทางพหุปัญญาและเรื่องส่งเสริมพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรมในการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย และสนใจจะทำการศึกษาการจัดกิจกรรมจากนิทานโดยใช้รูปแบบพหุปัญญา โดยคิดว่าการจัดกิจกรรมดังกล่าวจะส่งผลให้ความสามารถทางพหุปัญญาและการพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัยสูงกว่าก่อนการทดลองหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครู ผู้บริหาร ตลอดจนผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยในการจัดกิจกรรมและพัฒนารูปแบบของกิจกรรมซึ่งใช้นิทานเป็นสื่อเพื่อส่งเสริมความสามารถทางพหุปัญญาและการพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัยอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

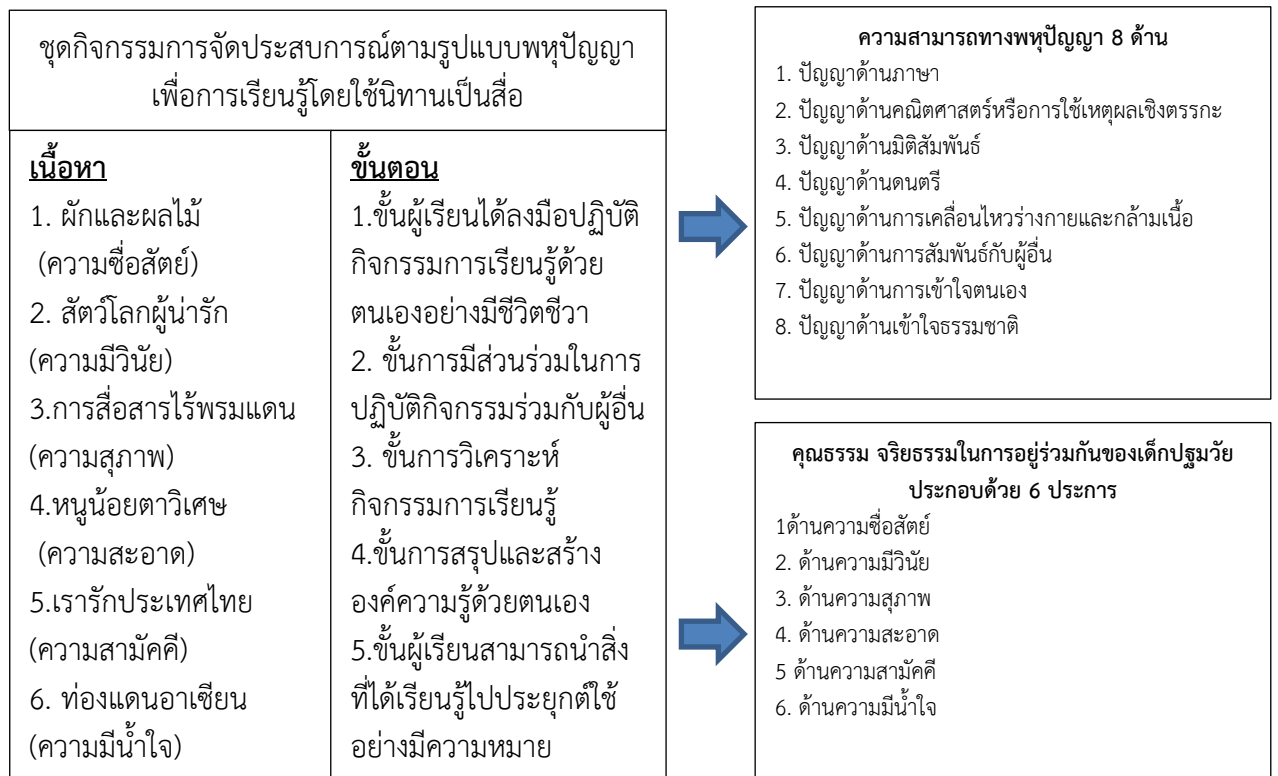
1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์จากนิทานตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญา และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) 80/80 และมีประสิทธิผล (E.I) 0.50 ตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางพหุปัญญาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์จากนิทานตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญา และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย
3. เพื่อเปรียบเทียบคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานเป็นสื่อ

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

การพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์จากนิทานตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญา เพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกะแตแจะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2560 แนวคิดเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีพหุปัญญา แนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมในการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย แนวคิดเกี่ยวกับนิทาน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเขียนเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ เด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอนเค็จและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกะแตและแจ๊ะที่สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนทอง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 80 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับปฐมวัย ที่กำลังศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกะแตและแจ๊ะ จำนวน 20 คน เลือกมา 1 ห้อง ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้จากนิทานตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ ในชั้นอนุบาลปีที่ 1 ได้จัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ จำนวน 18 ครั้ง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 2 ชั่วโมง ตามหน่วยการจัดประสบการณ์ การศึกษาปฐมวัย
2. แบบประเมินความสามารถทางพหุปัญญา ทั้ง 8 ด้าน ด้านละ 5 ข้อ จำนวน 40 ข้อ
3. แบบวัดคุณธรรมจริยธรรม แบบปรนัยรูปภาพ 3 ตัวเลือก ด้านละ 4 ข้อ จำนวน 24 ข้อ

ผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์จากนิทานตามรูปแบบพหุปัญญา เพื่อพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญา เพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 90.49/89.58 และมีประสิทธิผล (E.I) เท่ากับ 72.65 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานเป็นสื่อ เพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย

ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)
ชุดที่ 1 หน่วยผักและผลไม้ / 1. ความซื่อสัตย์	90.44	88.75
ชุดที่ 2 หน่วยสัตว์โลกผู้น่ารัก / 2. ความมีวินัย	90.32	87.50
ชุดที่ 3 หน่วยการสื่อสารไร้พรมแดน / 3. ความสุภาพ	90.49	88.75
ชุดที่ 4 หน่วยหนูน้อยดาวพิเศษ / 4. ความสะอาด	90.54	91.25
ชุดที่ 5 หน่วยเรารักประเทศไทย / 5. ความสามัคคี	90.63	90.00
ชุดที่ 6 หน่วยท่องแดนอาเซียน / 6. ความมีน้ำใจ	90.50	91.25
เฉลี่ย	90.49	89.58

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางพหุปัญญาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์จากนิทานตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญาและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถทางพหุปัญญาของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานเป็นสื่อ

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ΣD	t	Sig.
ก่อนการจัดกิจกรรม	20	40	26.60	3.11	190	13.26	0.00**
หลังการจัดกิจกรรม	20	40	36.10	1.65			

** < Sig. 0.01 ค่า t จากตารางเท่ากับ 13.26

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้ t - test แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการพิจารณาความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญาของเด็กปฐมวัยพบว่า ก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 26.60 และหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 36.10 ซึ่งสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม แสดงว่าการจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญาของเด็กปฐมวัยโดยใช้นิทานเป็นสื่อมีประสิทธิภาพและคุณภาพ ทำให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถทางพหุปัญญา เพิ่มขึ้นจริง

3. ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์จากนิทานตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญาและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานเป็นสื่อ

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ΣD	t	Sig.
ก่อนการจัดกิจกรรม	20	24	12.85	1.66	154	17.19	0.00**
หลังการจัดกิจกรรม	20	24	20.55	1.05			

** < Sig. 0.01 ค่า t จากตารางเท่ากับ 17.19

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมใช้ t - test แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการพิจารณาความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัยพบว่า ก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 12.85 และหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 20.55 ซึ่งสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม แสดงว่าการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย มีประสิทธิภาพและคุณภาพ ทำให้เด็กปฐมวัยมีคุณธรรมการอยู่ร่วมกัน เพิ่มขึ้นจริง

อภิปรายผล

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์จากนิทานตามรูปแบบพหุปัญญา เพื่อพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญา และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 88.85/87.29 และมีประสิทธิผล (E.I) เท่ากับ 72.65 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการประเมินคุณภาพและความเหมาะสม ตลอดจนข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญอย่างเป็นระบบ โดยการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร และวิเคราะห์หนังสือนิทานที่เหมาะสมและสอดคล้องกับหน่วยการสอนแต่ละสัปดาห์ รวมทั้งศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวกับการสร้างชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์จากนิทานตามรูปแบบพหุปัญญา เพื่อพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญา และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย เยาวพา เตชะคุปต์. (2551:118-120). โดยจัดกิจกรรม 5 ชั้น ได้แก่ 1. ชั้นผู้เรียนลงมือปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีชีวิตชีวา (A = Active Learning) เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เช่น หน่วยเรารักประเทศไทย/5.ความสามัคคี สอดแทรกนิทานคุณธรรมเรื่องสามัคคีไม่มีทะเลาะ ให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ด้วยการออกมาเล่านิทาน ร่วมกันร้องเพลง ตอบคำถามและแสดงบทบาทสมมติในนิทาน 2.ชั้นผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มร่วมกับผู้อื่น (C = Cooperative Learning) เมื่อฟังนิทานเสร็จแล้วแบ่งกลุ่ม ระบายสี และปั้นดินน้ำมันจากเนื้อหาในนิทานและตามหน่วยการเรียนรู้ 3.ชั้นผู้เรียนวิเคราะห์ประสบการณ์การเรียนรู้ (A = Analysis) เมื่อทำกิจกรรมตามขั้นที่ 2 เสร็จแล้ว เด็กและครูร่วมกันวิเคราะห์กิจกรรมที่ทำเช่น ระบายสี ปั้นดินน้ำมัน โดยตอบคำถาม เด็กมีความพึงพอใจในผลงานของตนเองหรือไม่ มีอุปสรรคและปัญหาอะไรในการทำกิจกรรมกลุ่ม 4.ชั้นผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง (C = Constructivism) เป็นขั้นของการสรุปโดยให้เด็กแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับการทำงานกับเพื่อนด้วยความสามัคคี และร้องเพลงชาติรู้ความหมายของสีของธงชาติ 5.ชั้นผู้เรียนนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีความหมาย (A = Application) เด็กสามารถเชื่อมโยงทักษะจากประสบการณ์ที่ได้ปฏิบัติกิจกรรมโดยการตอบคำถาม เพื่อกระตุ้นให้เด็กได้เรียนรู้ ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองที่เน้น Child center คือเน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง ทำให้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์มีประสิทธิภาพ ซึ่งชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์เป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ปราณี คุ้มม่วง (2558: 30) ที่กล่าวว่า ประโยชน์ของชุดกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการเรียนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมอย่างหลากหลาย

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางพหุปัญญาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์จากนิทานตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญาและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย พบว่า ก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 26.60 และหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 36.10 และมีความสามารถทางพหุปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นความสามารถทางพหุปัญญา เป็นหัวใจปัญญาหรือความสามารถทางสมองของแต่ละบุคคลส่งผลให้เกิดการคิดการตัดสินใจ แก้ปัญหา การเรียนรู้และการดำรงชีวิตของบุคคลแต่ละด้านที่มีความสำคัญเท่าเทียมกัน และสามารถที่จะพัฒนาได้โดยวิธีการที่มีความเหมาะสม ซึ่งแต่ละบุคคลมีความโดดเด่นแต่ละด้านไม่เหมือนกันและไม่เท่ากันบางคนอาจโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลาย ๆ ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Rima Amacha. (2018 : 2) ที่กล่าวว่า สิ่งที่ทำให้ทฤษฎีพหุปัญญา มีความ

แข็งแกร่งและมีประโยชน์ในห้องเรียนคือข้อเท็จจริงที่ว่ามันสามารถนำไปใช้กับวิชาใด ๆ และทุกระดับ นักเรียนแต่ละคนมาที่ห้องเรียนในฐานะบุคคลที่มีการพัฒนาสติปัญญาที่แตกต่างกัน ซึ่งหมายความว่านักเรียนแต่ละคนมีความเหนือชั้นและจุดอ่อนด้านสติปัญญาของตนเอง เรียกว่าสไตล์การเรียนรู้โดเมนปัญญาเหล่านี้กำหนดวิธีการได้อย่างง่ายดายตายหรือถูกกักนักเรียนสามารถเรียนรู้ผ่านวิธีการสอนที่เหมาะสมเจาะจงอาจมีรูปแบบการเรียนรู้มากกว่าหนึ่งรูปแบบในห้องเรียน เพื่อความสมดุลของรูปแบบการเรียนรู้และเรื่องที่ครูควรแสดงให้นักเรียนวิธีที่จะเข้าใจเรื่องที่อยู่หนึ่งในโดเมนปัญญาอ่อนแอของพวกเขาโดยการใช้อย่างพวกเขาโดเมนปัญญาที่พัฒนามากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนท์ สีพาย เท็ดศักดิ์ สุพันธ์ ชวนพิศ รักษาพวก เพียงแชน ฎผายาง (2559 : 113 - 116) ได้ศึกษา โครงการการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถทางพหุปัญญา สำหรับเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดชัยภูมิ ที่พบว่า การเปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดกิจกรรม เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญาของเด็กปฐมวัยมีความสามารถทางพหุปัญญาทุกด้านสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาภรณ์ ปั่นกล้า (2558 : 1) ได้ศึกษา ผลการใช้กิจกรรมศิลปะเชิงพหุปัญญาตามแนวคิดของโฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ ที่ส่งเสริมความสุขและทักษะทางศิลปะในเด็กปฐมวัย ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ความสุขของเด็กปฐมวัยจากการร่วมกิจกรรมก่อนและหลังด้วยกิจกรรมเชิงพหุปัญญา ตามแนวคิดของโฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ เพื่อส่งเสริมความสุขและทักษะศิลปะของเด็กปฐมวัย มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์จากนิทานตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญาและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมการอยู่ร่วมกันของเด็กปฐมวัย พบว่า ก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 12.85 และหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 20.55 และมีคุณธรรมจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กปฐมวัย ครูต้องกำหนดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมควรให้รางวัล ชมเชยเสริมแรงทางบวก ถ้าเด็กแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ให้ลงโทษ เด็กจะเรียนรู้จากผลการกระทำที่ถูกและผิดการที่เด็กปฐมวัยจะพัฒนาจากชั้นยอมรับกฎเกณฑ์จากผู้ใหญ่ที่มีอำนาจเหนือตนมายังชั้นการยอมรับการเปลี่ยนแปลงของกฎเกณฑ์นี้เกิดจากการที่เด็กได้สัมผัสกับสภาวะรอบตัวที่กว้างขวางขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุธาทิพย์ วิเชียรวัฒน์ชัย (2554: 33) ที่กล่าวว่า จริยธรรมเป็นแนวทางแห่ง ความประพฤติปฏิบัติ และเป็นความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของบุคคล เป็นการกระทำทั้งทางกาย วาจา และใจ ที่ดีงาม เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ เปรมวราพร พิณจิรวิทย์ (2558 : 71) ได้ศึกษา การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนอนุบาล 1 โดยการประยุกต์ใช้การวิจัยเป็นฐานโรงเรียนบ้านสามหลัง อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี ที่พบว่าพฤติกรรมเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ของนักเรียนชั้นอนุบาล 1 โรงเรียนบ้านสามหลัง อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เป็นความกรุณาให้การช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤตกาฬ ชาร์ลีย์ ทปภุมา ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.อัญชลี แสงอาวุธ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการให้คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทุกขั้นตอนของการ ดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผศ.พัชรินทร์ จันทร์ส่องแสง นางปรีดา เต็มพร้อม อาจารย์ ดร.อภิรัตน์ดา ทองแกมแก้ว นางสาวจิตรา เผือกสวัสดิ์ และนางธัญญลักษณ์ ศรีสมานวัตร ที่กรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ คุณภาพเครื่องมือ พร้อมทั้งให้แนวคิด ข้อเสนอแนะ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของเครื่องมือ

ขอขอบใจ นักเรียนระดับปฐมวัยที่กำลังศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กบ้านกะแตแจะ จำนวน 20 คน ที่ได้ช่วยให้การทดลองครั้งนี้ประสบผลสำเร็จด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาหลักสูตรและการสอน ทุกคนที่ให้กำลังใจ และมีส่วนร่วมในความสำเร็จ ที่คอยเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด คุณประโยชน์ของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่คุณพ่อ คุณแม่ ครู อาจารย์ ผู้เขียนหนังสือตำราทุกเล่มที่ผู้วิจัยได้รับแสงสว่างแห่งความรู้ ในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2560). หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. ส่วนที่ สุด ที่มท 0816.4/2296
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560. สำนักวิชาการและ มาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- เกสรี ลัดเลีย. (2562) สถาบันพัฒนาครูฯ จัดอบรมการพัฒนาหุปัญญาเด็กปฐมวัยด้วยหนังสือ [Online]. เข้าถึงได้จาก <http://yru.ac.th/th/archive/view/sthaban-phathna-khru-cad-xbrm-kar-phathna-phhu-payya-dek-ptmway-dwy-hnangsux> [2562, กันยายน 20].
- ดวงใจ ศิริรส. (2562). โครงการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและความภูมิใจในท้องถิ่น (ระดับก่อนประถม) [Online]. เข้าถึงได้จาก http://skcoon.com/gallery-detail_49712 [2562 มกราคม 15]
- ทิตนา แชมมณี และคณะ. (2560). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี คุ้มม่วง. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมตามแนวคิดวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสังคม เรื่องสาร ชีวโมเลกุล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา วิทยาศาสตร์ศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- เปรมวรารพร พิณจิรวิทย์. (2558). การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนอนุบาล 1 โดยการ ประยุกต์ใช้ การวิจัยเป็นฐานโรงเรียนบ้านสามหลัง อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
- เยวพา เดชะคุปต์. (2551). การพัฒนาหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ศิวภรณ์ ไควศวนนท์. (2562). รากฐานอนาคตของชาติเริ่มต้นที่...เด็กปฐมวัย [Online]. เข้าถึงได้จาก https://www.matichon.co.th/advertorial/news_1653080. [2562 ธันวาคม 24].

- สุธาทิพย์ วิเชียรวัฒนชัย. (2554). การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนันน์ สีพาย, เทดศักดิ์ สุพันธ์, ชวนพิศ รักษาพวก, เพียงแข ภูผายาง. (2559) รายงานการวิจัยโครงการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางพหุปัญญา สำหรับเด็กปฐมวัย ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ. สนับสนุนโดยสำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- สุภาภรณ์ ปั่นเกล้า. (2558). ผลการใช้กิจกรรมศิลปะเชิงพหุปัญญาตามแนวคิดของโฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ ที่ส่งเสริมความสุขและทักษะทางศิลปะในเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2556). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Rima Amacha. (2018). Using the Multiple Intelligences Theory in a classroom latlas. [https://www.rubicon.com/multiple-intelligences-theory/\(online\)](https://www.rubicon.com/multiple-intelligences-theory/(online))